

MA11
Časopis ZŠ Masarova

Školní časopis je zpět!

Předmluva

k prvnímu vydání M11 ve školním roce 2013/14

Milí žáci, milí učitelé!

Po dosti dlouhé odmlce se k vám opět vracíme s naším školním časopisem. Proč byla tak dlouhá pauza? Z několika různých důvodů. Dva učitelé angličtiny opustili řady druhého stupně, což způsobilo mnoho zmatků. Především však pan učitel Černocho - věrný, dlouholetý člen a spoluzakladatel naší M11, měl vzhledem k této změně spoustu práce a nemohl se M11 dostatečně věnovat. Přiznejme si to – hodně práce mají na začátku každého školního roku opravdu všichni. Dále tu byl problém s organizací pravidelných schůzek redakce školního časopisu, což naši tvorbu také značně zbrzdilo. Jelikož se k redakci M11 připojili žáci z prvního stupně, musel se s ohledem na odpolední vyučování a kroužky vybrat takový termín schůzek, který by každému vyhovoval. Bohužel musím konstatovat, že redakce má čím dál méně členů. Proto následovala vlna přesvědčování a přemlouvání – ve většině případů jsme však neuspěli. Vzhledem k tomu, že se k nám připojilo mnoho žáků z prvního stupně, podařilo se nám M11 udržet. Ke zpoždění vydání přispěla také poloviční změna vedení – štafetu po paní učitelce Kadlčkové, která je na mateřské dovolené, převzala paní učitelka Trnková - vyučující z prvního stupně. Takže jestliže někdo utrpěl újmu, že náš časopis M11 tak dlouho nevyšel, omlouváme se. Kromě toho jsme se zapříisáhli, že při výskytu neočekávaných komplikací se budeme snažit, aby vyšlo alespoň jedno číslo za čtvrtletí.

Přejeme příjemnou zábavu při čtení!

Arnošt Fridrich

Obsah

Soutěž o ceny nevidané	3
 <i>Akce školy:</i>	
Projekt RECYKLACE	4
Projektový den – Cizí jazyky a my.....	5
Lampionový průvod.....	9
Adaptační pobyt	10
Návštěva v Senátu	11
 <i>Ankety a průzkumy:</i>	
Den naruby	7
Tabule klasické vs. keramické	8
Anketa pro naše čtenáře	12
 Povídka	 13

Tiráž

Toto je 19. vydání časopisu M11. Časopis M11 pro Vás připravuje kroužek školního časopisu pod vedením Mgr. Kateřiny Trnkové, Bc. Davida Černocho a redakce ve složení: Barbora Zdražilová, Eliška Nováková, Kateřina Beňová, Kateřina Tichá, Leona Tomečková, Lucie Doleželová, Míša Dobrovolná, Renáta Karásková, Vladislava Klimiak, Arnošt Fridrich, David Pirochta, Honza Mikulica, Lukáš Kapinus, Matěj Kos. Náklad 30 výtisků. Uzávěrka proběhla dne 7. 1. 2014 a všechny informace jsou aktuální k tomuto datu. Připomínky, náměty na reportáže, nebo stížnosti ohledně obsahu či distribuce časopisu směřujte na nejbližšího redaktora, nebo šéfredaktorku K. Beňovou. Úspěšný nový rok Vám přeje redakce M11.

POZOR, POZOR – NOVINKA: Soutěž o ceny nevidané

Hádej kdo z učitelů je schovaný za popisem

- ☉ má hnědé oči
- ☉ chodí ve škole na obědy
- ☉ má štíhlou postavu
- ☉ nosí často modrý svetr
- ☉ má vlnité vlasy
- ☉ učí naše redaktory školního časopisu
- ☉ učí teprve krátkou dobu
- ☉ dává poznámky
- ☉ umí hrát na hudební nástroj
- ☉ nosí modré stíny

Už víte??

Ne???

Takže poslední nápovědné heslo zní ... lesní roh.

Řešení na lístku se jménem házejte do odpovědního boxu u jídelny.

Vítěz bude vylosován za dohledu celé redakce 😊

Připravily: Leona Tomečková a Renáta Karásková

Projekt RECYKLACE

Dne 12. 11. 2013 proběhl na naší škole projekt zvaný RECYKLACE, který pojednával o významu recyklace v naší zemi. Žáci se dozvěděli něco o sběrných střediscích, kde se odevzdává dosloužilá elektrotechnika a baterie. Dozvěděli jsme se, jaký odpad kam patří a kam ho odkládat... Projekt zabral 5. a 6. vyučovací hodinu. Nejprve jsme byli, prostřednictvím třídního učitele, seznámeni s nejdůležitějšími informacemi na téma recyklace. Poté proběhla krátká diskuse. Po diskuzi jsme byli rozděleni do dvanácti skupin. Každá skupina dostala list papíru s informacemi na určité téma. Z tohoto listu měla skupina za úkol vybrat to nejpodstatnější a udělat stručný projektový plakát, který měl být doplněn fotografiemi z informativního papíru nebo vlastními obrázky. Na konci projektu každá pracovní skupina předstoupila před třídu a svou práci prezentovala. Tento projekt bych zhodnotil velmi dobře, protože recyklace je užitečné téma a přispívá k zachování kvalitního životního prostředí.

Arnošt Fridrich

Zdroj foto: paní učitelka Trnková

Projektový den – Cizí jazyky a my

29. listopadu na naší škole proběhl projekt Cizí jazyky a my. Zúčastnil se ho první i druhý stupeň.

Na prvním stupni se děti z prvních tříd rozdělily do skupin. 3. a 4. hodinu malovaly britskou vlajku. Vlajky se jim moc povedly! Také se učily poznávat vlajky jiných zemí.

Čtvrtou hodinu k *prvňáčkům* přišly holky z deváté třídy a společně zkoušely zpívat anglickou písničku a také tančit.

Ve čtvrtých a pátých třídách projekt probíhal trochu jinak. Děti si donesly letáky a rozdělily se do skupin. Děti se staly manažery obchodního domu Evropa. Každá skupina se musela rozhodnout, co bude prodávat (např.: hračky, zeleninu atd.). Paní učitelka jim rozdala velké papíry a na ně si děti lepily (podle toho, co měli za obchod) obrázky z letáku. Pod obrázky vždy napsaly, jak se ta věc nazývá v různých jazycích. Proto si také musely donést slovníky. Když bylo vše hotové, stoupla si každá skupinka před třídu a ostatní si od nich kupovali nabízené věci. Museli však mluvit cizím jazykem.

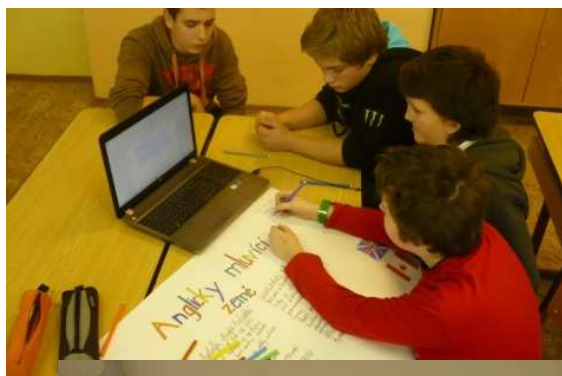

Tak takhle to probíhalo na prvním stupni. Dětem a učitelům se tento projekt moc líbil!

Na závěr bychom chtěly poděkovat všem, kdo se tohoto projektu zúčastnil ☺

Autorky: Leona Tomečková a Vladimíra Klimiak

Projekt na druhém stupni byl zaměřen na význam výuky cizích jazyků a fakta o Evropské Unii. Fotografie dokumentují celé počínání.

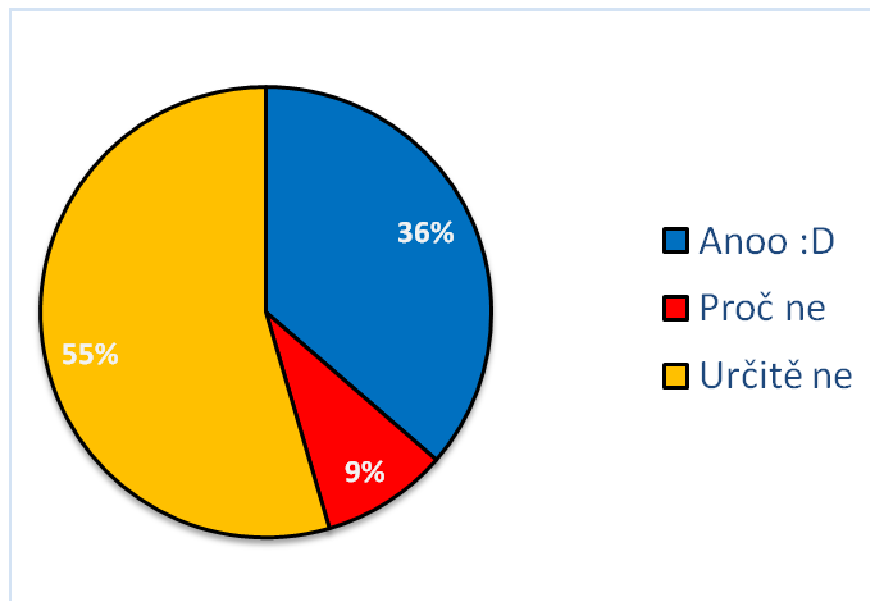

Autorky: Kateřina Beňová a Lucie Doležalová

Zúčastníte se DNE NARUBY?

Průzkum na 2. stupni

Osloveno bylo 16 respondentů různého věku a pohlaví. Ptala jsem se, zda se spolužáci zúčastní akce Školního parlamentu *DEN NARUBY*. Všichni kluci řekli, že se nezapojí a u holek to bylo tak půl na půl. Vše je shrnuto v grafu:

Autorka: Kateřina Tichá

Jak DEN NARUBY dopadl?

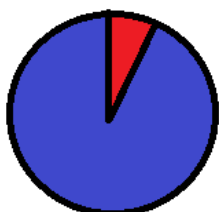

Zdroj foto: paní učitelka Pollaková

Tabule křídová versus tabule keramická

Na škole se používají vedle klasických tabulí i keramické. Naše redakce se rozhodla provést průzkum, jak se keramické tabule osvědčují a v čem předčí ty klasické. Položeny byly 4 jasné otázky. A zde máte výsledky.

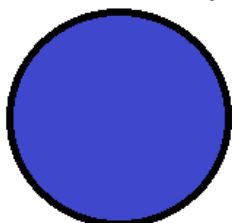
Která tabule se lépe maže?

90% fixové

10% křídové

Ze které tabule je menší nepořádek?

100% fixové

0% křídové

Ze které tabule se lépe čte?

30% fixové

60% křídové

10% stejně

Která tabule více vydrží?

20% fixové

60% křídové

20% stejně

Autorka: Michaela Dobrovolná

Lampionový průvod

Kdo si letos nechal ujít tradiční Svatomartinský lampionový průvod pořádaný školní družinou v pondělí 11. listopadu, přišel o skvělý zážitek. Několikahodinová příprava našich vychovatelek přispěla k hojné účasti dětí i rodičů. V průvodu bylo přes 200 lidí a lampiony různých barev, tvarů i velikostí. Průvod, po procházce sídlištěm, dorazil na ulici Michalovu, kde sídlí Klokánek. Zde se všichni zúčastnění snažili společným zpěvem přivolat první sníh. Bohužel zatím snaha vyšla naprázdno, tak nezbývá věřit, že příští rok budeme úspěšnější.

Eliška Nováková

Autorky obrázku: Eliška Nováková a Renáta Karásková

Zdroj foto: paní učitelka Chaloupková

Adaptační pobyt

2.10.-4. 10. 2013 žáci šestých tříd vyrazili na adaptační pobyt do Blanska.

1.den

Ubytovali jsme se v hotelu Vyhlídka. Šli jsme ven hrát hry a seznamovali jsme se. Po svačině jsme se všichni sešli ve společenské místnosti a tam se dozvěděli program adaptačního pobytu (např. Filmový festival, hry, diskotéka atd.).

Nacvičovali jsme scénky na festival. Na samotném festivalu se jich objevila spousta (např. Twilight sága, Simpsonovi, Tv zprávy, Detektivka, Rakev v autobuse, Ordinance, Popletená pohádka a South park.)

2.den

Ráno jsme vyrazili na rozhlednu Podvrší u Veselice. Kromě jiného jsme si mohli pohladit koně. Následoval další řada her. Každá třída si z vršků od PET lahví sestavila logo třídy. S večerem přišlo vyhodnocení filmového festivalu. Každý dostal diplom a prošel se po červeném koberci. Po festivalu jsme měli diskotéku, na které jsme to roztancovali.

3.den aneb poslední

Nastal poslední den a s ním i celé dlouhé balení. Poslední den jsme si ještě povídali a psali jsme si vzkazy na osobní papíry (Např. Je s tebou sranda, Jsi super, Jsi cool, Jsi nej, atd.). To už na nás čekal autobus, do kterého jsme odnesli kufry a vydali se domů.

Autor: Jan Mikulica

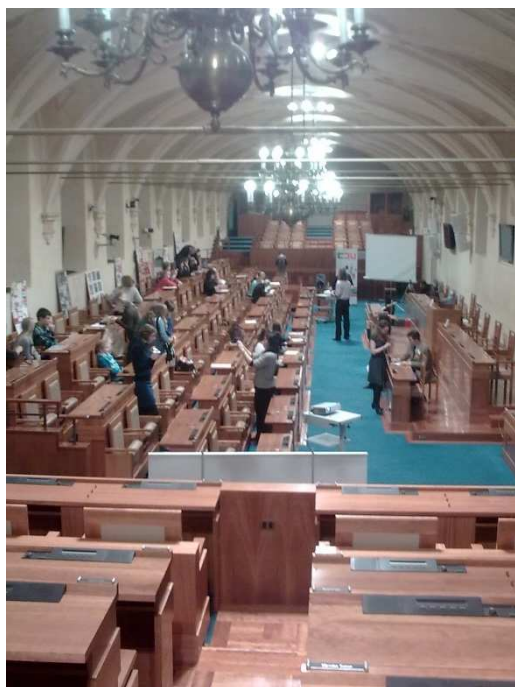
Návštěva v Senátu, aneb nesmíme se ztratit, nebudeme jim rozumět.

25.11.2013 (mimořádně na můj svátek) jsem vstala v 3.30 (OMG já která normálně vstávám v 7.15) a vydala se na vlak do Prahy. Myslela jsem si, že si tři hodiny dlouhou cestu ještě pospím. To jsem samozřejmě neudělala. Na cestě jsem se ovšem dozvěděla důležité informace - že paní učitelka Netušilová není z Pardubic a že otec Dana Dobšíka má potápěčský kurz. Před Prahou se začalo rozednívat. Z vlaku jsme přestoupili na tu divnou podzemní „šalinu“.

Vystoupili jsme a začali hledat centrum Gemini. V prospektu byla uvedená ulice, na které rozhodně centrum Gemini nesídlilo. Našli jsme tam pouze Úřad vlády. Rozhodli jsme se zeptat policisty, ale ten nám neporadil. Nakonec jsme se tam dostali- byl to takový malinkatý domeček na břehu Vltavy.

Od centra Gemini jsme se vydali k budově Senátu, kde nás nechali vymrznout a následně nás prohnali skrz detektor kovů. Uvedli nás do samotné zasedací místnosti. Vypadá to tam přesně tak, jako když to ukazují v televizi. Usedli jsme do lavic (i hlasovací tlačítka tam byla). Některé školy předvedly prezentaci části projektu *Škola pro demokracii*. O přestávce jsme si dali chlebiček a malinovou buchtu. Popovídali jsme si se senátory Jiřím Oberfalzerem a Janem Žaloudíkem. Potom jsme se vydali na oběd do Malostranské besedy, prošli jsme si Prahu, prohlédli jsme si všechny kýčovitě suvenýry a vydali jsme se směrem na Florenc na autobus. Chvíli jsme čekali, ale potom už jsme se sluchátky v uších mířili zpět do Brna.

Autorka: Kateřina Tichá

Zdroj foto: Miloslava Netušilová

Anketa

Rozhodli jsme se, že náš časopis bude i místem diskuze a otevře některé ožehavé otázky. Máte možnost se k položené otázce vyjádřit a říci svůj názor. V následujícím čísle bude anketa vyhodnocena.

První otázka tedy zní:

Vyhovují Vám šatny v současné podobě? Jaká změna by jim prospěla?

Příspěvky a odpovědi házejte do boxu u jídelny. Výsledky budou předány vedení školy.

Andromeda a její tajemství

David Pirochta

Kapitola první

Karavan

Jeremy Brown se náhle probudil pod zvukem sirény hlásící, že se již buď dostali k cíli, nebo že jsou od něj už jen malý kousek.

Seděl připoután na křesle malé řídicí kabinky ne příliš velkého kosmického člunu zvaného *Karavan* a ve světle krvavě rudé barvy, jež obarvovala celý prostor člunu, už Brown neochotně namačkával do klávesnic napravo od něj potřebné údaje, které člun od něj požadoval.

Sirénu uslyšel i jeho spolupasažér - a také druhý pilot malého člunu - Henry Lynch, který měl na starost celý řídicí pult, rozkládající se před nimi oběma. Pultu se věnoval, jakmile Jeremy skončil se svojí prací. Henry vypnul sirénu a jako první se podíval na obrazovku monitoru, kde zjistil, že již volně plují na orbitální dráze družice *Heaven*, která před pěti hodinami hlásila poruchu. Nikdo nevěděl, o jaký druh poruchy se jednalo, co byla její příčina, tak je inženýři poslali, aby ji přivezli zpátky a podívali se na ni. Družice se nacházela něco kolem dvaceti tisíců kilometrů vysoko nad povrchem planety Mars.

Dvoučlenné posádce bylo ještě před odletem z koloniální základny na Marsu řešeno, že porucha je dost vážná - byla to jedna z družic, díky níž si martánské kolonie udržovaly neomezený kontakt se Zemí už po dobu dvou let - a bylo potřeba ji co možná nejrychleji opravit nebo by se do doby přivezení nové družice ztrácely různé zprávy, telepošta, pozdravy a jiné důležité informace, což by vše značně ovlivnilo, protože by se Země nedokázala s Marsem spojit a nastalo by tím spoustu problémů, jak politických, tak osobních.

V době, kdy to každý nejméně čekal, se přihodila jakási závada, která lidstvo na nějakou dobu od sebe oddělila, avšak už letěl opravný člun, aby neznámou závadu vyřešil - existovalo desítky možných teorií, které podávaly někdy až nepřesné důvody, co se s družicí mohlo stát.

Odborníci, kteří družici na orbitální dráhu vyslali, se v časech, kdy se na vadu přišlo, domnívali, že se jakýmsi nevysvětlitelným způsobem přehřál motor poháněný slunečními paprsky. Na místě byla také domněnka, že neustálou pozicí, kdy byla družice neustále nakloněna ke Slunci, do sebe panely nahromadily spoustu energie, čímž se následně přehřál motor společně s ním i obvodový systém, čímž vypadl proud. Následný efekt měl za to, že se nebohá družice nyní jen volně plavila v kosmu a nepodávala či nepřijímala zprávy.

Tahle domněnka byla hned vyloučena, protože jakmile odborníci zadali údaje o stavu motoru, který pro ně vykoumala druhá nejbližší družice *Paradise*, nebyla na něm nahlášena jakákoliv závada. Muselo to tedy být něco jiného. Možnost poruchy solárních panelů také nepřicházela v úvahu, protože družice stále kroužila kolem planety, na místo toho, aby se na ni plnou silou - jež jí okolní prostor dovoľoval - zřítla. Vylučovací metoda tedy naznačovala, že to bude buď anténa, nebo disketa.

Nicméně teď nebylo podstatné, aby se tím zatěžkával, když už byli tady, nemělo to smysl, závada se zjistí až na základně na Marsu.

Pokračování příště.....

Ještě ne, tohle ještě není konec

Přijde smrtka za doktorem a doktor povídá: „Nó to jste přišla brzo, paní!“

Dcerka se dívá na maminku, jak si nanáší pleťovou masku.

"Proč to děláš?" ptá se jí.

"Abych byla krásná!" odpoví maminka.

Za chvíli si masku sundává a dcerka se ptá: "Vzdáváš to?"

Učeň si stěžuje:

"Ty, kámo, já asi budu muset dát výpověď, ze zdravotních důvodů."

"Ty? Vždyť jsi zdravý?"

"Já ano, ale mistr, když mě uvidí, tak se mu dělá zle!"

Sílniční kontrola.

Policista chce vidět na řidiči jeho doklady. Ten znechuceně:

"Teda, pánové, měli byste se líp mezi sebou domluvit. Jeden mi včera sebere papíry a druhý je na mně dneska chas."

Cestovatelé se prodírají africkým pralesem. Z dálky slyší dunění bubnů. Když dospějí k vesnici, vidí černého muže, jak zuřivě bije do bubnu.

"Co se děje?" ptá se vedoucí výpravy.

"Není voda," odvětlí bubeník.

"Přivoláváte tedy déšť?"

"Ne, instalatéra ze sousední vesnice,

Říká doma malý Karlíček mamince:

"Mami, dneska se mě ptala paní učitelka, jestli mám sourozence."

"A cos odpověděl?"

"Že jsem jedináček."

"A co na to učitelka?"